

Vallekilde, d. 16de April 1901.

Kære Sanne!

Nu har jeg været nede hos Jens Nielsen og givet ham adressen til dampskibet og han lovede, at tøjet skulde blive rigtigt besørget; ham selv kan Du træffe imorgen middag mellem 12 og 1 i gæstgivergården Sjælland, Vestergade 2. Jeg kørte både frem og tilbage, da Sigrid skulde med til Hørve at prøve en kjole, så Du skal ikke have ondt af, at jeg måtte traske frem og tilbage på den sølede vej. I gæstgivergården an Du spørge efter Commisionær Jens Nielsen fra Hørve, så træffer Du ham. I dag kom Thrine, hun var ved stationen, da vi kom derned, og så kørte hun hjem til skolen med os.

Ja, kære Sanne, nu må jeg sende disse linjer, Gud give Dig nu en lykkelig rejse og alt godt, når Du kommer hjem!

Hils alle derinde og sig til Anna faster, at jeg skal snart skrive til hende.

Kærlig hilsen fra Din

Bette faster.

Vallekilde, d. 27de April 1901.

Kære Sanne!

Dette skulde være velkomsthilsen til Dig ved hjemkomsten, men det kan godt være, det nu er for sent; jeg har ikke hørt noget om "Mjølner", siden Du skrev og det er allerede længe siden, men jeg sender det nu alligevel, hvis jeg ikke i dag hører, at Du allerede er sejlet. Nu jeg er kommen ned til mig "selv" igen, kan Du tro jeg tænker på Dig hver aften og somme tider er det, ligesom Sanne skulde komme ind ad døren. Nu er det så omtrent et år, siden Du kom her og noget har Du jo oplevet, mens Du har været her i Danmark, og lidt rigere på erfaring rejser Du hjem, kære Sanne, ikke sandt? Du fik ikke min stue at se i sommerdragt i år, den er bleven så pæn; loftet er malet, og alt hvad der var i stykker er bleven gjort i stand. Vinduerne er også bleven malede; jeg kan fortælle Dig at Færøkortet sidder endnu på skabet, jeg har ikke vasket det af. Sigrid har givet mig et stort billede af "Jairi datter" i glas og ramme, det skal hænge over sofaen, de andre billeder må jeg så anbringe andensteds. Du må hilse Zakarias fra mig og give ham bogen og billedet, Du husker nok, at det er "Munkebilledet" ham skal have; en anden gang skal jeg skrive til ham. Ved at rydde op i puffen, fandt jeg Dit hæklearbejde, men garn var der ikke noget af; jeg lægger mellemværket i brevet, men hækleskaftet tænker jeg det kan være det samme med. Fra Hanne Bentsen skal jeg hilse Dig mange gange, hun ønsker nok, Du var bleven hos hende i stedet for at være den lange tid i København, hun havde brug for Din hjælp, men det er der ingen, der kan gøre ved. Jeg skal også hilse fra Dagny og Signe, dem mødte jeg forleden aften, og det første de spurgte om var, om Sanne var rejst, de ønskede nok også, at Du var hos dem. Jeg har også mange hilsener til Dig fra Niels Ebbesen, han var meget ked af, at han ikke fik dig at se; han vilde haft sendt hilsener til alle derhjemme; jeg skal også hilse Dig fra hans moder, hun vilde gerne set Dig inden Du rejste; men det kom jo så hovedkulds altsammen, at der ikke var tid til noget. Nu tænker jeg mest på Kristian, hvorledes mon det er gået ham; rejse hjem vilde han jo nødig, og det kan jeg så godt forstå, og til Malling vil han vel lige så nødig; bare jeg nu vidste, hvorledes han har det, uvisheden piner mig så meget. Jeg tænker også meget på Dine pengesager, kære Sanne, hvorledes mon Du er bleven hjulpen, kunde Sunneva hjælpe Dig?

Hils nu alle derhjemme, sig til Johanne, at jeg snart venter brev fra hende. Hils Simon mange gange, og ligeledes Rasmus; og så må Du fortælle mig alt om skolen, både småt og stort.

Så velkommen hjem, lykke og velsignelse til gærningen, Gud holde sin hånd over dem!

Lev vel, kære Sanne! Mange kærlige hilsener fra Din

Bette faster.

Vallekilde, d. 10de Maj 1901.

Kære Sanne!

Langt om længe fik jeg da endelig at vid, at Du var rejst med "Føringur"; jeg gik og var så ked af at Du måske endnu gik og sled brostenene på Københavns gader, og Hanne Bentsen kom og sagde til mig at hvis Du vilde komme herud igen, til skibet sejlede, vilde hun gerne betale rejsen for Dig; Du kan tro, hun a Dig i den tid, hun ingen havde til at hjælpe sig; hun var ikke rask, men måtte dog gå og bestille så meget. I går kom hun ned til mig for at få noget at skylle hals med; Dagmar lå i sengen med pletter i halsen, det var ikke morsomt for Hanne, det går jo ud over hende. Asta har været hjemme er lille besøg, det tror jeg nok, de har været glade ved allesammen. Du må skrive til Hanne, så snart Du kan få tid til det. Det bliver nok så, at Kristian kommer hjem med "Frederiksvåg", der er vist også arbejde nok til ham derhjemme og Din fader kan nok trænge til lidt hjælp. Kristian behøver jo ikke at binde sig til dem i Vågsbotn, han kan have sit eget værksted, huset er jo stort nok. Det var kun kedeligt, t den sidste tid hernede skulde blive så uheldig for ham, men han er ung endnu, han kan komme hened en gang senere, så bliver forholdene bedre for ham er jeg sikker på.

Nu tænker jeg mig, at Du er "i Fagralid", og dertil sender jeg brevet; hvorledes Du indretter Dig der, kan jeg ingen mening have om, førend jeg hører fra Dig; jeg ved heller ikke hvor mange elever I har, eller om I, hvad jeg ikke håber, har begge køn; om sommeren skulde I helst have ene piger. Hvordan mon nu vejret har været oppe hos Eder, her har det været så koldt, et alle pigerne har gået blå om næsen i deres tynde kjoler; thi sommer skal der jo være når man tager på højskole. I dag skinner solen, og jeg har gået ude ved sydsiden og ladet den skinne på mig, medens jeg frydede mig ved duften af det nyudsprungne kirsebærtræ; knopperne er lige bristede, og så ved Du, at det er dejligt. Lad mig endelig ikke glemme at hilse Dig så manne, manne gange fra Mette Marie, det pålagde hun mig; hun var syg lige inden hun rejste, havde byld i halsen, jeg gik op og gav hende omslag og hjalp hende lidt; Thrine Bennike lå i sengen på samme tid, så der var en farlig redelighed deroppe. Bennike kom hjem, medens det stod på, og det hjalp svært, at han kom tilhuse, kan Du tro. En dag, jeg kom derop var ham i færd med at lave middagsmad, han vendte pandekagerne så nydelig; mon Simon kunde gøre ham det efter, om det tiltrængtes, hvad tror Du? Det er nu ikke enhver givet at være så alsidig som Bennike.

Jeg skal også hilse Dig fra Marie Junker, hun vil gerne sende Dig nogen mønstre, om Du vil have dem, og det tænker jeg Du vil; hun er rigtig bleven gammel efter sin sidste sygdom, og har ikke mere sit gamle livsmod. Hun sagde, at det var kedeligt, Du ikke kunde ofre mere tid på knipleriet, Du kende drevet det vidt, når Du havde været mere ved det. Jeg håber, Du kan ve Dig noget derhjemme. Marie kunde jo kniple, kan hun ikke hjælpe Dig noget?

Nu læges jeg efter at høre fra Dig, jeg håber, Du har skrevet med "Lavra", men måske jeg håber forgæves. Så må Du leve vel, kære Sanne, og være glad i sind og have fortrøstning til fremtiden.

Gud give, alt må lægges vel til rette for Eder og trives og blomstre!

Hils Simon og Rasmus og eleverne på skolen fra den første højskoleelev fra Færøerne.

Så Gud i vold, kære Sanne!

Kærlig hilsen fra Din

Bette faster.

Færingerne ser jeg ikke meget til i sommer, de er så optagne; de væver og dertil bruger de al den tid, der er udenfor den almindelige undervisning.

Vallekilde 10/5-1901.

Kære Simon!

Jeg antager Sanne er ”i Føgrulíð”, men bestemt ved jeg det jo ikke, derfor sender jeg brevet til Dig. Jeg håber, det går godt for Eder, jeg længes efter at høre, hvorledes vinteren gik, og hvorledes sommeren begynder.

Jeg tænker altid på Eder og ønsker godt for gerningen.

Kærlig hilsen fra

Bette faster.

Vallekilde, d. 7de Maj 1901.

[Månedsangivelsen må være forkert, det må i stedet være d. 7de Juni 1901]

Kære Sanne!

Tak for brevet, som jeg dog altid "fylist á"; jeg vilde vide meget mere, end det Du skriver, men jeg må nok vænne mig til at nøjes; jeg er måske også lidt for fordringsfuld. Jeg vilde jo gerne vide, hvad pigerne hedder, hvor de er fra, og hvad Du synes om dem, men det bliver nok altfor vidtløftigt for Dig at skrive om. Hvad I synes om folk der i nærheden, og hvorledes de stiller sig til skolen, må Du også fortælle mig en gang ved lejlighed; Du må også fortælle mig, hvorledes I indretter Eders husholdning; Du ved at alt, hvad der vedrører Eders skole ligger mig på hjerte, og jeg synes, at jeg måske kun i egen indbildning, har lidt part i arbejdet. At jeg nogen sinde får skolen at se med legemlige øjne, tror jeg ikke; men jeg kan godt se den med det "indre øje"; jeg der den ganske tydelig ligge på fjældskråningen i solnedgangen, når fjældene stå rødviolette og spejle sig i havet; jeg har set det syn mange gange, og det glemmes ikke, om håret gråner og ryggen kroges.

Nu håber jeg, at Ki er kommen hjem for længe siden, der bliver nok arbejde for ham deroppe, han får sig nok en selvstændig virksomhed, tror Du ikke, det er bedre end at skulle stå under andre alle sine dage. Jeg har slet ikke hørt noget fra Hans, siden jeg var i København, så jeg ved ikke, hvor han er henne i verden. Han sagde, at hvis han ikke kunde få noget herhjemme, rejste han til England, men jeg har som sagt intet hørt fra ham endnu. Fra Sanne har jeg nylig haft brev, og jeg skal hilse Dig mange gange fra hende; hun synes, at Du kunde skrevet lidt til hende, inden Du rejste tilbage til Færøerne, men nu skal jeg nok fortælle hende, at Du kom så hovedkulds afsted. Du skriver nok til hende en gang, kære Sanne, og fortæller hende lidt om, hvorledes det går hos Eder, det vil fornøje hende.

Nu tænker jeg, at Thrine lige er kommen til dem, eller også kommer hun i morgen; hun bliver nok glad ved at se "ommebørnene"; Sanne skriver, at det er en rigtig sød og dejlig dreng, Marie har fået, og lille Kirstine er så fremmelig og trives godt. Hun vil være ude hele dagen, og om aftenen, når hun er klædt af, spørger hun, om hun ikke må komme ud igen. Bare det ikke var så langt til Amerika, så kunde det være morsomt at komme over og besøge dem, men både derovre og andensteds siger jeg på gammeldags enfoldig vis: "Jeg sætter Vorherre i mit sted", selv kommer jeg nok ikke.

Her på skolen går arbejdet sin vante gang ligesom i fjor; Mathilde Madsen er her også i år, og jeg skal hilse fra hende. Grundlovsdagen blev der holdt foredrag ligesom i fjor; P.Hansen holdt et historisk, P.Sams om moderne samfundstilstande, og præsten om fædrelandskærlighed, som for ham nærmest blev folkekærlighed, det vil sige kærlighed til det folk, der bor i landet med dets dyder og lyder, og det blev jeg så glad ved at høre, og det var ikke første gang, jeg kunde sige ja og amen til, hvad vor præst siger. Senere i denne måned skal der være kirkeligt møde, så bliver der nok også et godt ord at høre.

Jeg har hørt, at Absalon ligger af tyfus, han kom altså ikke op til eksamen i sommer, det er så et helt år mere for ham inden han kan blive student.

Jeg har ikke hørt fra Sunneva, siden jeg var i København, nu skal jeg snart til at skrive til hende. Lagenet sender jeg nu, det var sært, at jeg kunde gå sådan i tåget og give Dig Hanne Bettes lagen, det kan jeg næsten ikke forstå. Jeg har ikke været nede hos Marie Junker, siden jeg fik Dit brev, så Du får ingen mønstre denne gang, men måske de kan komme med "Botnia". Marie Junker er så skrøbelig i sommer, jeg tror ikke, hun kan blive ved med at have børnene. Så skal jeg bringe Dig hilsen fra alle, kære Sanne, jeg behøver ikke at nævne nogen særlig, Du kender dem jo. Hils Simon mange gange, når Du skriver, kan han godt skrive et par ord med; hils også Rasmus. Og så må Du have farvel, kære Sanne, lev vel! Gud styrke Dig til Din gærning!

De kærligste hilsener fra Din Bette faster.

Vallekilde, d. 1ste Juli 1901.

Kære Sanne!

Tak for Dit kære brev i går, denne gang får Du kun et hastværksbrev, for "Vesta" sejler i morgen, og så ved Du, at det gælder om at skynde sig. Enten har Du ikke fået et af mine breve, eller også har Du overset, at jeg har skrevet, at jeg har modtaget de 5 kroner; det har jeg skrevet om for længe siden, men nu gør jeg det så om igen og siger tak for dem, jeg har jo ikke for mange af den slags. Ja, nu har jeg jo fået et lille indblik i Din husførelse, kære Sanne, og jeg synes, den er rigtig godt indrettet. Ja, det vilde være en stor glæde at være med til Dit bryllup, men det ved vi nu på forhånd, at det ikke lade sig gøre; Du må lade mig vide dagen, så kan jeg tænke på Dig og se Dig med det "indre øje". Du skal vel holde bryllup i Dit gamle hjem. Mon Du får vævet noget som Du tænkte på, Du kan måske væve hjemme hos Dig selv i vinter, hvis Du ellers har fået lavet en væv. Jeg forstår mig ikke på Sunneva i sommer, jeg har ikke hørt et ord fra hende, siden jeg var i København og fulgte Thrine; jeg har skrevet til hende inden, men ikke set en linje til svar. Hun fortalte mig da jeg var derinde, at hun var indbudt over til Andrea Mortensen, Fru Doktor Nielsen, i ferien, de bor nok i Frederiks, og jeg var glad på hendes vegne; når de havde indbudt hende, vilde de nok også gøre det godt for hende; men om hun har været derovre, eller om hun i det hele taget har haft ferie, ved jeg som sagt ikke et muk om. Jeg begriber ikke, at un heller ikke har skrevet til Dig. Jeg længes også så meget efter at høre fra Hans, fra ham har jeg heller ikke hørt et eneste ord, siden jeg var i København; jeg tænker han er rejst til udlandet, det talte han om, sidste jeg så ham, og han lovede også at skrive til mig, og nu må jeg sige, at jeg længes. Fra Thrine har jeg ikke hørt endnu, men der er måske brev undervejs. Det er længe siden jeg var oppe hos Bentsens, jeg ligger for at gå derop en dag, Hanne beder mig altid komme, når hun ser mig. I morges var jeg oppe hos Magda, hun var ved at rejse til Hjørring hvor alle søskende skulde samles for at se om de kunde gøre noget for Kammas forældre; nu er det nok rent galt fat med dem, de har ikke den allermindste smule at leve af. Magda er så forpint deraf, hun holder jo meget af sin broder, men der skal jo meget til for at forsørge en hel familie. Det var sådan lidt udenfor vort eget, men Du vidste jo lidt om det, så jeg kan vel nok skrive om det, uden at få skyld for at komme med noget, som ligger Dig så fjærnt, at Du vel ikke bryder Dig om det. De færøske piger er rigtig rare, og de synes godt om at være her; Agnes og Mourentse rejser hjem igen straks, men Bette bliver, hun har fået plads i Sinninge, der hvor Magdalene Olsen fra Vestmanhavn var, det vil nu vise sig, om hun bliver fornøjet med pladsen.

Du må hilse Simon mange gange, det var morsomt, om man en gang unde sidde på skolebænk hos ham og høre hans foredrag. Hils også Rasmus og alle pigerne. Og så må Du have farvel for denne gang, kære Sanne! Lev vel! Gud i vold!

Mange kærlige hilsener fra Din
Bette faster.

Du har vel fået lagenet, jeg har sendt det for længe siden; lad mig vide, om Du har modtaget det.

Vallekilde, d. 7de Juli 1901.

Kære Sanne!

En lille hilsen skal Du have denne gang, skønt det jo ikke er ret længe, siden jeg skrev og jeg ved jo ikke, om Du skøtter ret meget om at få så mange af mine epistler lige efter hinanden. Sunneva bliver mig en gåde, ikke har jeg hørt fra hende endnu, og jeg ved ikke, hvad jeg skal tro. Ikke har jeg endnu hørt fra Thrine, jeg bliver nok glemt af alle; jeg har også så ondt af, at jeg ikke hører fra Hans, jeg ved slet ikke, hvor han er henne i verden. Nå, det er ikke værd at komme med lutter klager, det vinder jeg nok intet ved.

Jeg håber, jeg får at vide, hvilken dag I holder bryllup, kære Sanne, dagen bliver nok berammet en tid i forvejen, så jeg kan få bud forinden det sker. Agnes sagde i dag, at hun håbede på at komme hjem og se Dig som brud, og det kan hun måske nok; hun rejser hjem, når skolen er forbi. I går kom der melding fra Dione Isaksen at han agtede sig herud et lille besøg; jeg ved ikke, hvornår han kommer; det var uheldigt, om han skulde komme i morgen, da er det nemlig skovtursdag til Jyderup. Du har nok ikke glemt den dag i fjor, den var uheldig, og mindet om den er vel nærmest trist; skoven må helst ses ved solskin, når regnen øser ned, får man ikke det rigtige indtryk af dens skønhed; thi den kan være skøn, den danske bøgeskov, det siger jeg, selv om Du nu er af den modsatte mening.

Nu kommer jeg til en anden sag, der ligger mig på sinde, kære Sanne, tror Du nu, at I kan få, hvad I behøver til at leve af ved skolen, jeg ved nok, at man ikke skal sørge for den dag i morgen, og Gud er rig og kan forsørge sine børn; men jeg har nu så mange ængstelser, og dette er alt så usikkert. Hvor mange elever mon I nu kan gøre regning på til vinter, der skal jo en del til, hvis der skal blive lidt overskud. Betaler de ikke mere end 25 kr. om måneden, er jeg bange for, I bliver ”vid svidisodid”. Føde og klæder skal I jo have, og det finder man ikke på marken; bare skolen snart kunde blive statsanerkendt og få understøttelse, det vilde hjælpe Eder godt. Har I hørt, hvor uheldigt det gik Absalon; han fik tyfus en måneds tid førend han skulde op til eksamen, og han kunde altså ikke tage den i sommer; nu tror jeg nok, han er udskreven fra hospitalet, og jeg har hørt, at han skulde rejse over til pastor Brun i Levring for at hvile sig og komme til kræfter igen, og så vil han nok gå op til eksamen til jul. Det er godt for ham, at han har det gode sted hos pastor Brun at komme til; de har rigtig nok været gode ved ham.

Jeg skal hilse Dig fra Line, hun er her i Vallekilde i denne tid; hun plejer Ingeborg Krogh, som den første i denne måned fik sig en stor dreng. De skulde have sygeplejerske, og da Line for øjeblikket var ledig, anbefalede doktor Harpøth hende til dem, og Line er godt fornøjet. Hun har det også ”sum perlan í gullinum”; hun skal kun være hos Ingeborg, og hun er så rask, og barnet roligt, så Line kan ikke have bedre dage. Line fortalte mig, at hun havde fået brev fra sin tilkommende svigerinde, og hun var så glad ved at være hos Eder, det glædede også mig at høre, kan Du tro.

Nu har jeg sendt sengeklæderne hjem, jeg håber de kommer godt derover. Jeg vil gjerne høre, om de er kommen med næste post.

En ting må jeg spørge Dig om, kære Sanne, og Du må ikke blive ked af det, er billedet og sæben, som jeg bad Dig give Ellen, bortkommet; det var jo ikke fordi det var værdifuldt, men jeg kom til at nævne det i et brev til hende, og det var kedeligt, når det måske er blevet borte. Er bogen til Zakarias også bleven borte?

Ja, så bliver det slut for denne gang, kære Sanne! Lev vel! Gud i vold!

Kærlig hilsen til Dig og Simon
fra Bette faster.

”Tingakrossur” siger, at Simon har skrevet et skuespil, der skal opføres ”á Olavsøku”, er det sandt?

Vallekilde, d. 25de Juli 1901.

Til
Hr. Simon Skard

Kære Simon!

Jeg fik lyst til at sende Dig en hilsen og denne Holbæk Post, skønt den håår fet nogen rifter; men den indeholder en sådan udmærket tale af Christensen Stadil, vor ny Kultusminister, som jeg gjerne vil, I skal læse deroppe, den er som talt ud af mit hjærte. I går morges, da posten kom, fløj alle flagene til tops herude i Vallekilde; det er da endelig sket, at det danske folk har fået lov til at bruge sin grundlovmæssige ret, og derfor flagedes der på Vallekilde. Skønt jeg nu er gammel og grå, kom hjærtet til at banke med lidt af ungdomsvarmen; friheden har jeg altid elsket, men vel at mærke friheden til at gøre godt, og andet er heller ikke sand frihed; ikke lysten til at mistænkeliggøre andre eller tillægge dem slette bevæggrunde, fordi de måske er af en anden mening end en selv; bare vi kan komme bort fra den slags, så vil livet blive meget bedre at leve, og det må Du lægge den færøske ungdom på sinde, at man kommer videst med så vidt muligt at have god tro til menneskene. Jeg har set "Tingakrossur", og da det hedder sig, at den bliver udgiven i det danske sprog, vilde jeg gjerne, om det kunde lade sig gøre, sende bud til udgiveren, om han så ikke vilde bruge det danske sprog, og ikke "malebarisk"; han kan dog ikke forlange, at vi skikkelige landsbymennesker skal kunne Græsk, Latin, Tysk, Fransk og Engelsk, og vi kan derfor ikke fuldtud værdsætte den lærdom "han taler af"; det er måske vores fejl, men kedeligt er det alligevel for så kan vi ikke blive "belærte". Intet er værre end at "læse og ikke forstå." I det sidste blad, jeg har set, står der nogen optegnelser fra præsten på Nordøerne; der siges, at samme præst er bedstefader til provst Sørensen i Skanderborg, det tror jeg ikke passer; den Sørensen var ikke kommen til Færøerne i 1812; det passer derimod på hans formand, der også hed Sørensen, og i folkemunde gik under navnet "kveistra Sørensen". Øgenavnet fik han, fordi han, når han kom til Thorshavn, sad "nidri indir kjallara" og solgte "kveistrar".

Vil Du hilse Rasmus mange gange, jeg tænker til på Eder, det er "eitt vógaværk", I har taget Eder på, Gud give, det må kunne undgå alle hemmelige og åbenbare modstandere for ikke at sige noget værre.

Lev vel! Kærlig hilsen fra Din
Bette fæster.

Hils Kristian!

Vallekilde, d. 12te August 1901.

Kære Sanne!

Jeg hørte ikke noget fra Dig med "Laura" jeg tænker mig, at grunden var, at I var ved at bryde op fra sommerskolen og rejse til Thorshavn med hele skoleholdet. Det er kedeligt, at ingen af Eder har et amatør apparat, havde I det kunde jeg fået et billede af Eder med Eders lille flok, som nok med tiden bliver større. Jeg er mest ked af, at jeg nu ikke fik at vide hvilken dag, der var Din bryllupsdag, kære Sanne, nu kan jeg kun tænke hver dag, måske det er i dag. Af postskibene kommer der intet førend d. 23de August, så det varer noget, inden jeg hører fra Dig. Jeg lægger dette indeni til Kristian, da jeg jo ikke ved, om Du er i Thorshavn eller i "Føgrulid". Hanne Bentsen har spurgt mig om, hvilken dag der var Din bryllupsdag, men da jeg selv ikke vidste noget, kunde jeg ingen besked give til andre. Tænk ikke har jeg endnu fået noget brev fra Thrine, Fru Hansen har fået og Thrine har skrevet, at hun var meget syg på overrejsen, men ellers ved jeg ikke noget; fra Hans har jeg heller ikke hørt, han er i Skotland, og jeg håber, han har fået fat på noget der og har det godt. Elinborg er herude i denne tid et lille feriebesøg; ikke ved jeg, hvad det bliver til med Sunnevas ferie, og om hun kommer til Jylland. Elinborg siger, at hun, Sunneva, har tænkt på ikke at tage ferie førend i September, og hvis så er, da vilde jeg råde hende til heller at komme herud end rejse til et sådant halvfremmed som over til Andrea. I september kan vi få det så dejlig fredelig herude; P.hansen og Maren Hansen rejser til København til universitetskursus, og Sigrid rejser til Fyn med nogen af børnene; vi kunde da haft det rigtig for os selv herude, og jeg tror, Sunneva vilde have godt af at være herude i ro og hvile ud, men hun må jo selv tage bestemmelse om, hvad hun vil.

Agnes Nikolajsen rejser nok hjem denne gang, og med hende får Du så mundtlig hilsen; Bette har taget plads i Svinninge og Mouritse ligger nok inde på St.Josephs hospital hvor hun er bleven opereret for en knude i den ene side, så hun kommer nok ikke hjem førend senere. Har Du set noget til Lise siden Du kom hjem, hvorfor mon hun ikke kom på skolen, som hun havde bestemt; hun havde jo skrevet og meldt sig ind. Har hun begyndt at fotografere? Hanne Bette tænker nok på at give i bogbinderlære, men det bliver nok ikke så let for hende at skaffe penge, Jakob kan vist ikke hjælpe hende ret meget. Vilkaerne er nok, at hun skal være 3 år i lære, intet få og intet give, og så skal hun selv holde sig med kost og logi; det koster ikke lidt, klæder og skotøj skal hun også have; mon hun kan få de penge at låne. Mindre end 500 kr. kan hun ikke gøre regning på at bruge om året, når hun skal være i København.

Ja, kære Sanne, jeg ved ikke, om jeg må ønske Dig til lykke, men gode ønsker kan jeg altid sende Dig, enten Du så er trådt ind i kone-, eller Du endnu er i jomfrustand. Hils Simon mange gange, jeg venter at høre lidt fra ham ved lejlighed. Lev vel! Mange kærlige hilsener fra Din hengivne Bette faster.

Hils Johanne, jeg venter brev fra hende.

Vallekilde, d. 26de August 1901.

Kære Sanne!

Tak for brevet, så fik jeg da at vide, på hvilken dag Du holder bryllup, og at det skal stå i det gamle hjem; det glæder mig, thi sådan er det, at det skal være. Når det hele er overstået, får jeg nok en lille skildring af, hvorledes det er gået til; Du å også fortælle mig, hvad Du har haft på; Du skal vel have hvid kjole. Sunneva er lige så sparsom med breve til mig som til Dig, jeg har næsten slet ikke hørt fra hende i sommer; for nylig har jeg da fået et lille brev fra hende, men det var også kun ganske lidt. Hun får ikke ferie førend i Oktober, og det er jo lidt kedeligt, for så er sommeren forbi; hun rejser så til Jylland, som bestemmelsen har været; men jeg tænker nok hun lægger rejsen over Vorslev og besøger først Thomas og Eva i Holbæk og kommer så herud og gør et lille ophold på et par dage eller så omtrent. Det kan blive en hel fornøjelig rejse for hende, bare det ikke var så sent på året. Næste sommer kommer hun nok hjem til Færøerne, sikken en "svir" for hende!

Nu har jeg da endelig fået brev fra Thrine, jeg var nu ved at opgive håbet om at høre fra hende, men så kom brevet, da jeg mindst ventede det. Nu havde Thrine det godt, men overrejsen var drøj, og da hun så endelig var kommen derover, mødtes hun af den stærke varme som nær havde taget livet af hende, men nu er det overstået, og hun har det godt. Svigersønnerne er så mageløse imod hende, de vil gerne bære hende på hænderne, og Maries to børn er så søde; drengen, han hedder Ejvind Anders, er vist rigtig hendes kæledægge, hun skriver, at hun tror, han er det dejligste barn på jorden. Sanne ventede sig vist i denne måned eller først i næste, Gud give, det må gå godt for hende! Du må endelig skrive til hende, når Du nu har haft bryllup. En gang om måneden kommer der en præst fra Chicago og holder gudstjeneste og så samles de hos farmerne, for kirke har de ikke derude; sidst der var gudstjeneste, holdtes den i Maries hjem, måske den næste gang bliver holdt i Sannes; jeg synes, det er så hyggeligt for dem at have det på den måde. Hils alle derhjemme fra Thrine, Marie og Sanne. Fra Hans har jeg endnu ikke fået noget brev, jeg længes sådan efter at høre fra ham, det var kun lidt, jeg hørte fra Fru Hansen om ham, han skulde vist den gang ud at sejle, men jeg venter jo på nærmere besked. Mon jeg ikke i mit sidste brev fortalte Dig, at Hanne Bette til September havde fået plads hos en kvindelig bogbinder for at lære, men nu kommer det jo an på, om hun kan få nogen penge til hjælp, for hun skal holde sig selv med alting, og der skal noget til, om en så lever aldrig så sparsommelig.

Nu er der tomt i Vallekilde, kan Du tro, P.Hansen, Sigrid og alle børnene er ude at rejse, for øjeblikket på Fyn, flere af pigerne er også borte, så her er tomt i de store rum. Elinborg er her endnu, i morgen tænker vi to på at tage en lille tur ud til Gudrun; vi vil marschere til Jyderup for at spare på vore penge, for dem har vi nu ikke ret mange af, og så rejser Elinborg fra Kalundborg tilbage til København. På Søndag skal hun møde på hospitalet, så hun har kun denne uge at løbe på. Hils Simon, jeg ventede, at han havde skrevet lidt til mig. Har I nogen elever til vinter? Lev så vel, min kære Sanne! Gud i vold! Kærlig hilsen fra Din Bette faster.

Hils Ki mange gange og ligeledes Johanne, nu venter jeg snart at høre fra hende. Hils Marie, får jeg ikke snart et nyt billede af børnene med den lille pige.

I eftermiddag går jeg op til Bentsens, så skal jeg nok fortælle Hanne, at nu er bryllupsdagen berammet.

Vallekilde, d. 4de Septbr. 1901.

Kære Sanne!

Tak for brevet! Nu stunder så bryllupsdagen til, og mine tanker vil være hos Dig, kære Sanne, og hos Din ven, med gode ønsker for samlivet og velsignelse over gerningen, Gud give alt må lykkes og trives! Ikke føjer lykken det så, at jeg kan se Dig stå brud, det er tomt omkring Dig af Din faders slægt, de er alle langt "af landid skolinn", den eneste der er derovre, må Du og I alle være gode ved den dag; lad hende ikke føle sig sat udenfor, hun er dog Din faders søster, og verden har ikke taget med silkehandsker på hende lige så lidt som på nogen af os andre; men en må være til og gå på jorden, om den end er gloende. Jeg lovede Dig en gang et billede af P.Hansen, nu sender jeg det og beder Dig ikke forsmå det; det er jo kun en lille brudegave, men jeg har altid tænkt mig, at det gode hjærtelag kunde veje lidt op ved siden af den lille gave. Ramme kommer Du selv til at sørge for, jeg kunde ikke få nogen, jeg syntes rigtig om, og desuden er det nemmere at sende uden ramme. I denne tid er der ingen hjemme af husbondfolket uden vor gode Niels Hansen; P. og Maren Hansen er i København til universitetskursus, Sigrid er på Fyn med alle børnene og en pige, og flere af pigerne er ude at rejse, så her er tomt i Vallekildesalen. Jeg har været en lille tur i Kallundborg og Holbæk; i Holbæk traf jeg til min forbavelse Rigmor Lützen, jeg vidste ikke, at hun var her i Danmark; men det er godt for Eva, at hun kan være hos dem en tid. Eva har været så elendig i sommer, doktoren siger, det er blodmangel, og det hun trængte til var at komme bort fr det hele og rigtig blive plejet, men hvad skal hun gøre ved børnene? Jeg siger, bare det ikke var så langt til Færøerne, så kunde hun rejst hjem og kommet på fedekur, det er det, hun trænger til. Godt er det imidlertid, at Rigmor er der, hun kan godt gøre det daglige arbejde, så Eva bliver fri for at overanstrenges sig. Jeg har i dag fået brev fra Hanne Bette; jeg fortalte Dig nok, at hun tænkte på at komme i bogbinderlære, det har hun nu opgivet; det er nok ikke så let at skaffe penge til veje, og penge skulde hun have. Nu bliver hun der, hvor hun er, de er så gode ved hende; de har taget en anden pige, og H.B. skal så kun være inde og gøre lidt puslearbejde og spadsere med deres lille pige og følge hende til og fra skole. Nogen videre løn får hun måske ikke, men de har lovet, at hun skal få tøj, og det kommer jo ud på det samme. Jeg tror, dette er bedre for hende, end om hun var begyndt på det andet og så måske kom til at mangle og ikke en gang kunde få tilstrækkelig næring. Jeg hører ellers sjældent fra nogen, Sunneva er meget sparsom med at skrive; hun har lvet at gøre et lille svip til Vallekilde på vejen til Jylland; det kan hun godt når hun rejser over Vorslev, og så kan hun besøge dem i Holbæk med det samme. Men hun får ikke ferie førend i Oktober, og så er sommeren forbi. Ude i Holbæk fik jeg sorenskriver Andersens bog om Færøerne til låns og der opdagede jeg, at vi stammer fra "Heina Hovreka", og hvis det kan fornøje Eder, sender jeg slægtstavlen. Simon stammer jo også ned fra ham, Simon gennem Magnus Heinesøn, vi gennem Joen Heinesøn. Fejl og skrøbeligheder har ætten vel haft, men ævnerig har den været, og bedre slægter har vel ikke boet på Færøerne end "Heina Hovreka" ætlinge.

Nu må Du så have farvel, kære Sanne! Simon og Du hilses på det kærligste. Gud være med Eder!

Eder

Bette faster.

Vallekilde, d. 26de Septbr. 1901.

Kære Sanne!

Jeg skylder Dig jo ikke noget brev, men jeg synes alligevel, jeg skulde lade et par ord flyve op til Dig. Jeg ved ikke med sikkerhed, om Du er ”frue” eller ”jomfru”, så brevet adresserer jeg til Simon. så kan jeg under alle omstændigheder ikke tage fejl af titulaturen. Nu venter jeg snart at høre fra Dig om alt. Jeg tænker meget på, hvorledes det vil gå med skolen til vinter, har I så fået nogen elever indmeldt og hvorledes stiller det hele sig? Du ved, at jeg tænker så meget på Eder og ønsker, at I må kunne klare stillingen. Jeg har kun en anke, og den bliver jeg ved med at have; der er folkeskolen, den kan jeg ikke forlige mig med, og fra mit standpunkt, som jeg ikke kan fravige, bliver det ved med at stå for mig som ikke rigtig sundt at begynde på den måde. Bliver min mening gjort til skamme, skal jeg være den første til at glæde mig derover, men min erfaring og det, jeg har oplevet i mit lange liv, har ikke godtgjort for mig at jeg ser fejl. Alt dette skriver jeg kun fordi jeg føler så varmt for gerningen og så gruelig nødig vilde, at nogen med rette skulde få noget at hænge hatten på overfor Eder.

I begyndelsen af denne uge har vi haft efterårsmøde her på skolen, og det var tre indholdsrige dage; som talere var her Christensen Randers fra Ollerup, valgmenighedspræsten fra Bøvling ved Lemvig og Peder Andersen fra Ryslinge og så vore egne. Vejret var strålende, og stemingen var hele tiden udmærket; jeg ønskede at Simon og Du havde været her, det er så godt for den, der hele tiden skal være den ydende; det kan give nye tanker og befrugte og berige de gamle. Svend og Rigmor Lixen var her om Søndagen, men hverken Thomas eller Eva; Eline Dalsgård var her også og Mariane Hentze. Eline er stadigvæk gnaven, fordi hun har for lidt at bestille; hun kan dog ikke forlange, at folk skal lægge sig syge for at skaffe hende arbejde; hun får jo sin løn, så jeg kan ikke indse, hun har noget at klage over. Hun fortalte mig ellers, at hendes broder skulde have bryllup, har vel haft nu, og at Du skulde være en af brudekonerne; det var ellers mange hun regnede op. Brylluppet stod vel på Velbestad eller var det i Lervig? Ikke ved hvad det bliver til, om Sunneva kommer herud eller ej, jeg hører så sjælden fra hende, hen er meget sparsom med at skrive nu, jeg ved ikke hvorfor; det kan jo være, hun ikke længere bryder sig om at have nogen forbindelse med mig, jeg ved det jo ikke, men man kunde tænke sig det, da hun som sagt næsten aldrig lader høre fra sig. Nu er Valborg Bentsen kommen hjem, og de skal ingen anden pige have i vinter; Dagny og hun skal hjælpes ad om arbejdet. Asta skal til Sødninge på Fyn til Povl Hansens svigerinde; Knud Bentsen styrer gården for hende, og så skal de to søskende være sammen. Karen og Sine flytter op i H.A.Jørgensens lejlighed nu til Oktober, og Anne Have og Henchsel har lejet egen nede i Skippinge; de skal holde bryllup til jul. Jeg kan ikke huske om jeg har fortalt Dig, at Ester snart opdagede, at hun havde taget fejl af sine følelser overfor Peder Jakobsen; forlovelsen blev hævet i slutningen af pigeskoletiden, og jeg holder fuldstændig med Ester i denne sag, når hun følte, at hun ikke kunde være det for ham, som hun syntes, skulde, kunde hun ikke handle anderledes. Til vinter skal hun ind på diakonissestiftelsen for at lære nogen sygepleje.

Nu må Du så leve vel, kære Sanne! Held og lykke til al Eders gerning!

Kærlig hilsen til Dig og Simon fra

Eders

Bette faster.

Jeg skal hilse fra Marie Juncker mønstrene skal Du få senere.

Vallekilde, d. 28de Nvbr. 1901.

Kære Sanne!

På Søndag går nok "Mjølner", så sender jeg den sidste hilsen i år, Gud ved, hvem der skal leve til det næste; jeg ved da, at jeg har den korteste tid tilbage, og det gælder at være rejsefærdig. Nu længes jeg efter at høre fra Dig, hvorledes det går med skolen og det hele; Du har vel nok at tage vare, bare det ikke bliver for meget for Dig, kære Sanne, Du må spare på kræfterne, at de ikke skal slippe op for tidlig. I fjor talte vi om, at jeg skulde sende Dig nogen frugt; og jeg har også tænkt på det og vilde så gerne, men Du kan ikke tænke Dig hvor lidt der er i år; jeg kan godt sige, at jeg ikke har smagt et æble i år; det er det magre år efter det fede.

I dag har jeg fået brev fra Sunneva, det første siden hun var herude, så Du kan regne ud, at hun ikke er særlig flittig til at skrive. Fra November er hun bleven assistent, så hun er nu i en god stilling, og jeg er glad på hendes vegne, at hun er nået så vidt. Jeg har det som sædvanlig; Færingerne kommer en gang imellem hened, ikke ret tit, nu bliver jeg nok snart for gammel for ungdommen, og det er jo helt naturligt.

Jeg har læst Simons artikel i højskolebladet, og den blev jeg glad ve, hils og sig ham det; jeg længtes efter, at der skulde komme noget, der var skrevet med forstand, thi det Djurhus skrev var både drengagtigt og uden forståelse af sagen; det var vigtigmageri og adskillige dumheder, som han skulde haft "neps" for; men nu er jeg som sagt glad for det sidste, og der er almindelig tilfredshed med det. Det er så klart og forstandigt og ingen skjult eller åbenbar bitterhed, det glæder mig.

Kære Sanne, vil Du som julehilsen have dette billede af kirken, jeg synes der er så kønt med det lille hjørne af præsteboligen i baggrunden.

?? I dag har Moltesen været her og talt, og det er længe siden, jeg har hørt noget, det har gjort et sådant indtryk på mig. Han talte om "Frans af Assisi", og jeg havde allermest lyst til, da jeg kom hjem igen, at sætte mig hen og græde, fordi der ikke i vore dage opstår en lignende mand; tiden kunde trænge til en mand, der var gennemtrængt af en lignende kærlighed, og som vilde forsage alt, hvad denne verden byder for kun at leve for kærlighedsgærninger. Mon Simon nogen sinde har hørt Moltesen tale om "Frans af Assisi", har han det, så kan han nok forstå mig.

Så ønsker jeg Eder alle en glædelig jul og et godt nytår!

Lev vel, kære Sanne!

De kærligste hilsener fra Din

Bette faster.

Der er en vej, som verden ikke kender,
Den "livets vej", som ej er gjort med hænder.
En løngangs-sti, hver sten forbi,
Til livets land med glædens kilder.

Den vej på jord til himlen høje sale
Sig sælsom snor igennem skyggedale,
Som solsprængt sky af dagen ny
På herrens vej er hver en skygge.

Med Jesu ånd Guds menighed af nåde,
Vi hånd i hånd på kærlig børnemåde
Gå trøstigt frem til lysets hjem,
Til Fader-Huset i det høje.

Denne salme blev sunget og så skrev jeg disse vers, som jeg synes er de dejligste af hele salmen.